

[Finansministeren.]

fremt Obligationerne er deponeret som Sikkerhed for en ydet Kredit eller Laan — maa søge sig fyldestgjort i Obligationerne, men kun mod Indberetning i hvert enkelt Tilfælde.

Laanet er tænkt at skulle amortiseres til pari Kurs med en Fjerdedel aarlig, saaledes at første Afdrag forfalder pr. 1. September 1945.

I Lovforslagets § 2 søges Bemyndigelse for Finansministeren til at udstede 3 pCts rentebærende 10-aarige amortisable Statsobligationer til et Beløb af indtil 200 Mill. Kr. Udstedelsen skal ogsaa ved disse Obligationer standses den 30. November d. A.

Laanet efter § 2 amortiseres ved Udrækning til Pari med en Niendedel aarlig, saaledes at første Afdrag ogsaa ved dette Laan forfalder pr. 1. September 1945.

For begge Typer af Obligationer gælder det, at der ifølge Lovforslaget gives Finansministeren Bemyndigelse til at standse Udstedelsen til enhver Tid, saafremt Forholdene maatte tale derfor. Ved denne Bemyndigelse og ved Begrænsningen af Tegningsperioden til Tiden indtil 30. November d. A. er der bl. a. tænkt paa, at naar det drejer sig om en saa omfattende Udstedelse af Obligationer, bør der være Adgang til at standse Tegningen, saafremt der skulde ske væsentlige Ændringer i Forholdene paa Obligationmarkedet. Forholdene kunde jo udvikle sig saaledes, at der bliver Mulighed for billigere Vilkaar for Staten, og man bør da ikke være ubetinget bundet til at skulle fortsætte Udstedelsen paa uforandrede Vilkaar. I øvrigt maa dette Forhold tilskynde dem, der har Behov for Pengeanbringelse af denne Art, til ikke at vente for længe med Tegningen.

De ved Udstedelsen af de 5- og 10-aarige Obligationer indvundne Beløb skal ifølge Lovforslagets § 4 indsættes paa en særlig Konto i Danmarks Nationalbank; der vil ikke kunne disponeres over Pengene uden ved Hjemmel paa særlig Lov. Jeg gør opmærksom paa, at denne Regel afviger fra den Bestemmelse, som gælder for Laanemidlerne, der indvindes efter Nedkulingsloven fra Juli i Fjor, idet Frigørelsen for disse Midlers Vedkommende kan ske efter Tilslutning fra Rigsdagens Finansudvalg, men den nye Bestemmelse er affattet parallelt med de andre Frigørelsesregler, der indeholdes i det Lovkompleks, som i Dag forelægges her i Folketinget.

Jeg skal hermed anbefale dette Forslag til velvillig Behandling i det høje Ting.

Jeg har nu omtalt de 4 Lovforslag, der udgør Hovedpunkterne i den Plan, Regeringen ønsker fremmet — og fremmet saa snart som muligt — af de pengepolitiske Aarsager, jeg i Indledningen af min Tale gjorde Rede for.

Jeg vil gerne tilføje, at jeg lægger afgørende Vægt paa, at den Behandling, som disse Lovforslag nu skal underkastes her i det høje Folketing og derefter i det andet høje Ting, fremmes mest muligt. For nogle af Forslagene haster Gennemførelsen mere end for andre. Hvis det ikke er muligt at faa Tilslutning til, at disse tages ud og gennemføres forlods, taler dette end yderligere for, at Arbejdet med det samlede Kompleks fremmes saaledes, at der kan foreligge et Resultat, saa snart som det efter Forholdene er muligt.

Endelig skal jeg tillade mig for det høje Ting at forelægge et Lovforslag, som vilde være blevet fremsat uden Hensyn til Forelæggelsen af den Pengebindingsplan, som de af mig nu omtalte 4 Lovforslag indgaar i, nemlig *Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 173 af 16. Maj 1933 om midlertidig Afgift af Arv.*

Denne Lovgivning begyndte i 1933. Den Lov, som dengang vedtoges, nemlig Lov af 16. Maj 1933, hvorved der gennemførtes en ekstraordinær Forhøjelse af Arveafgiften, udløb den 31. Oktober 1936. Den er siden stadig forlænget, fordi de Forhold, som betingede Forhøjelsen, stadig er til Stede. Den midlertidige Afgift blev sidst forlænget indtil Udgangen af Juni Maaned 1943, og da det stadig maa anses for nødvendigt at opretholde Afgiften, foreslaas Loven forlænget for et Aar, nemlig til Udgangen af Juni Maaned 1944.

Jeg skal tillade mig at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det høje Ting.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Halfdan Hendriksen): Herved har jeg den Ære for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til midlertidig Lov om Tillæg til Lov om Banker.*

Det vil være det høje Tings ærede Medlemmer bekendt, at Rigsdagen i Juni Maaned f. A. vedtog en midlertidig Lov om Tillæg til Lov om Banker af 15. April 1930. Denne Lov blev stadfæstet den 3. Juli 1942. Forslaget hvilede, som det vil erindres, paa en Indstilling, som Handelsministeriet havde modtaget fra Danmarks Nationalbank, hvor Nationalbanken henstillede, at der iværksattes en Række Foranstaltninger til Imødegaaelse af de Farer for Landets